

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 12.6.2022

S postupujícím časem během církevního roku jako bychom postupně naráželi na složitější a složitější svátky. Církevní rok začíná adventem, přípravou na Vánoce. Těšíme se a o Vánocích radostně slavíme narození miminka, Ježíška. To si umíme představit snadno. Každý někdy viděl malé miminko a radost, kterou z něj jeho rodina má. Po nějaké době se dočkáme velikonočních svátků. Pochopit Ježíšovu smrt by ještě šlo docela dobře. Se smrtí se ve svém životě setkat můžeme. Ale se vzkříšením to už začíná být těžké. To jsme určitě nikdy nezažili. S Ježíšovými učedníky a jejich zážitky zapsanými v Bibli si snad přece dokážeme nějak představit a uvěřit, že Ježíš opravdu vstal z mrtvých a setkával se s lidmi. Při jeho nanebevstoupení už začíná přituhovat. Kam Ježíš vlastně odešel? Jak to tam asi vypadá? Tohle už si nijak představit neumíme. Však i v Bibli se dočteme, že „lidské oko nevidělo, lidské ucho neslyšelo a na lidskou mysl nevstoupilo“, co nás doopravdy v nebi čeká. Minulou neděli jsme slavili něco ještě tajemnějšího – seslání Ducha Svatého. Vyprávěli jsme si příběh plný neuvěřitelných věcí, které se Ježíšovým učedníkům děly. Ducha Svatého, na rozdíl od Ježíše, se nejde dotknout. Lidskými smysly nejde uchopit. Ale velká díla Ducha Svatého, která si v našich lidských poměrech nedokážeme vysvětlit, se děla lidem jako jsme my. Ti lidé, kteří to zažili, nám o tom nechali zprávu. A my si tedy alespoň dovedeme představit jejich překvapení a to, jak velké změny s nimi Duch Svatý udělal. Tuto neděli však uděláme ještě krok dál. Dnes máme slavit tajemství toho, jaký Bůh je. Jak to má Bůh sám se sebou? Jak se má Bůh sám v sobě? Je to opravdu zvláštní svátek. Ještěže Bůh se lidem sám nechává poznat. I On sám dobře ví, jak nepředstavitelné tajemství pro nás představuje. A proto nám lidem svoje „Božské soukromí“ odhaluje v dějinách postupně a sám nám pomáhá, abychom ho byli schopni poznávat. Dnes se máme těšit z toho, jak moc nás Bůh převyšuje. My Ho nikdy úplně nedokážeme pochopit. Ale i přes naši lidskou omezenost Bohu velmi záleží na tom, abychom Ho poznávali. Také se dnes máme radovat z toho, jak krásný je Bůh sám v sobě. Protože Bůh není mrzutý samotář, ale milující se Trojice, která překypuje vzájemnou láskou i láskou k nám. Tak pojďme společně Boha poznávat a radovat se z Něj!

Vaše Majka

Slavnost Nejsvětější Trojice

Dnešní slavnost je oslavou samotného Boha v Jeho podstatě. Boha, který je věčný a nekonečný, pro lidi nepochopitelný. Jediného Boha v Trojici Božských osob. Boha, o kterém bychom nic nevěděli, kdyby o to sám nestál. Bůh ale od pradávna chtěl, aby Ho lidé poznávali.

Ve Starém zákoně čteme, jak Bůh stvořil svět – od vzdálených planet a hvězd, přes moře a hory, přes trávu, stromy a zvířata, až po člověka, který má být Božím obrazem. A čteme, jak si Bůh vyvolil národ, kterému se dával poznat. Mnohokrát můžeme slyšet větu „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh tvých otců“. Mnohokrát Bůh připomíná svému národu, že je to On, kdo tu byl dřív než všechno, co na světě známe, a že je to On, kdo se o lidi stará. Lidé tedy poznávají svého Tvůrce. Postupně také nacházíme přísliby toho, že jednou přijde mezi lidi „Vykupitel“ – ten, který přijde od Boha, bude mocnější než kterýkoli člověk a bude mít za úkol jednou provždy smířit Boha s lidmi. Už v dávných časech slyšíme hlasem proroků promlouvat Ducha Svatého, vždyť jak jinak by mohli předpovídat příchod Ježíše, Božího Syna, o stovky let dřív, než se to stalo. To Duch Svatý jim poodhaloval Boží plán. Neznali ještě jméno Vykupitele, ale dokázali už popisovat mnoho různých okolností, kde a jak se má co stát.

A pak na svět Vykupitel opravdu přišel. Narodil se Ježíš. Bůh poslal na svět svého Syna, aby nám lidem ukázal, jak moc Mu na nás záleží. Aby nás učil, jak správně žít, abychom mohli být šťastní. Jak být lidmi k obrazu Božímu. Abychom Ježíšovými ústy a Jeho skutky dostali tu nejpravdivější zprávu o Bohu. O tom, jaký Bůh je. Ježíš učedníkům vyprávěl o svojí jednotě s Otcem i o Duchu, kterého jim pošle a který jim se vším pomůže. Některým lidem se podařilo i zahlédnout celou Boží Trojici při Ježíšově křtu nebo Ježíšovo Božství při proměnění na hoře. Nemohli ale pochopit správný smysl všeho, co se s nimi a kolem nich dělo. Ježíš sám svým učedníkům říká: „Ještě je mnoho, co bych vám měl říct. Ale vy byste to zatím nedokázali pochopit.“

A proto dostali z nebe Pomocníka a Přímluvce – Ducha Svatého. Ducha, který zahání strach a nahrazuje ho odvahou, láskou, moudrostí a nadšením pro Boží věci. Učedníci najednou chápou, co po nich Bůh žádá. Vědí, co a jak mají dělat. Dokážou Bohu naprosto důvěřovat a nechávají se vést. Už to nejsou jejich obavy a omezené možnosti, které předurčují jejich kroky, ale veliká Boží moc, která jimi mluví a jimi koná. Teprve chápou, co Ježíš myslel, když říkal, že Duch Svatý jim všechno vysvětlí. Teď rozumí, co znamená, že jim nebeský Otec skrze Syna (Ježíše) posílá svoji pomoc v Duchu Svatém. Už si umí představit, jak a v čem mají lidé svědčit o Bohu.

Nejsou tři bohové, ani jeden osamělý bůh. Je jediný Bůh ve třech osobách. Bůh Otec, Syn a Duch Svatý. Jednota ve vzájemném společenství. Trojice spojená Láskou, která všechno tvoří, všechno objímá, o všechno se stará a všemu dává smysl. Bůh, který je nekonečný, ale zná lidskou omezenost. Ve všech svých osobách stejně věčný i mocný, ale v každé jedinečný. Bůh, který sám v sobě žije ve vztahu plném vzájemné sjednocující lásky a přeje takovou lásku a jednotu i nám. Protože právě vzájemnou láskou jednoho ke druhému se máme stávat Božím obrazem.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Jak je možné být v naprosté jednotě a zároveň ve více osobách? Odleskem takové jednoty (i když často vzdáleným a nedokonalým) může být třeba maminka a tatínek, které spojuje vzájemná láska. Oba Tě mají stejně rádi. Kterýkoli z nich Ti může pomoci vyřešit Tvoje starosti. Co řekneš jednomu, jako bys řekl oběma. Ale přitom každý stále zůstává jinou a jedinečnou osobou.

Tajemství Boží Nejsvětější Trojice nás naplňuje úžasem. Nejsme schopní ho úplně pochopit. Bůh je vždycky větší a úžasnější, než si umíme představit. Pojd'me dnes Boha chválit za to, jak je úžasný, nepochopitelný, tajemný, veliký a mocný. Pojd'me ho obdivovat a děkovat mu, že o nás lidi už od stvoření světa s láskou pečuje.

Jaká slova Tě napadají, když se řekne BŮH? Zkus jich pár napsat a svůj výtvar dej na nástěnku.

